

משנה 1
דבר האבד
(מכניסים פינות (טירחא) מפני הגגבים ושולים ששתן
ובלבד שלא יכון מלאכתו למועד)
(ואם כיוון - קונסים אותו)

משנה 2
היתר מכירה וקניה
1. לצורך המועד
2. לצורך מוכר שאין לו מה יאכל
(סוג של דבר האבד בשביל המוכר)

האם קונסים את בניו?
בניו ר' ירמיה
כיוון למועד ומת?

תשובה
בשביל עצים כבדים
זה יותר צנעא ביום
ולמה רב יוסף?
הכניס את העצים ביום?

ראיות שמותר
מותר משנתנו
"או לצורך המוכר שאין לו מה יאכל"
ולא מותר שטרם פועלה
ובא לרבות שטרם פועלה
מותר (ח)
"... או שאין לו מה יאכל"
מותר כ"ל -
ובא לרבות שלסופר אין מה לאכול

רב ששת
במקום שנהגו לא לעשות מלאכה בבוקר יד ניסן בכל זאת - מלאכות שיש מצבו מותרים במועד מותרים גם בערב פסח (חי"ט, ספר, כיבוס)

והרי אם שטרם פועלה מותר
אז כל פעולה יש מצב שמותרת במועד
אז הכל צריך להיות מותר בערב פסח

דחייה
יש הבדל
בין חול המועד לערב פסח

בערב פסח המטרה להתמקד בהכנות לחג ולא במלאכה לכן דברים שהם צורך י"ט מותרים
בחול המועד מה שאסור זה טירחה כדי שתתרכז בשמחת החג אבל אם אין לו מה לאכול - הטיחה היא השמחה שלו (כדי שיוכל לאכול)

והמשנה לא באמת התכוונה שכל מה שמותר לפעמים בחול המועד מותר בערב פסח
הראיה - יש דברים שמותרים בחול"מ ואסורים בערב פסח:
1. רב פפא - מותר להרוס ולבנות כותל נוטה וזה לא מותר לבנות בערב פסח
2. מותר לכתוב גיטין וכו' בחול"מ, ולא בערב פסח

אלא רק למדו מזה שלפעמים מותרים במועד, שזה סימן שהם צורך י"ט ולכן הן מותרות בערב פסח כחלק מההתארגנות למועד

משנה 3
עוד על דבר האבד
לגבי פיניו כלים (טירחא מיותרת)

אין מפנים מבית לבית
(רחוק, שזה טירחא)
אבל מבית לחצר מותר
משה חצר שצמודה לבית ואינו טירחא

אין מביאים כלים
מבית האומן
(אם זה לא לצורך המועד, ואם לא חושש להפסד)

שם המשא זה לא חול"מ
(שכאמור אין איסור טירחא ומותר דברים לצורך המועד)

שם מדובר שלא מאמינו
(חושש לכלים, שאז מותר)
דחייה
שם מותר לא רק להביא לאומן
אלא גם להביא לאומן

סתם טירחא אסור, אך בדבר האבד מותר
ת"ק - מותר לכסות התאנים בקש (להגן מההשם)
ר"י מקל יותר
אף מעבים

חד אמר
ת"ק התיר
כיסוי קלש
ר"י התיר
כיסוי עבה
וחד אמר
(מקל)
ר"י התיר
אפילו לעשות ערימות
מהתאנים ולכסות

מוכרים פינות
לצורך המועד בצנעא

למה כאן צריך צנעא?
כי זה לא ברור שזה לצורך המועד

בגמרא
רב הונא התיר לכופייטא
(סוחרי תבלינים) לא בצנעא
למכור לא בצנעא
רב כהנא הקשה
מברייתא שצריך תנאי
(ויכל להקשות גם ממשנתנו)

תשובה
בפינות - צריך צנעא
(כי לא ברור שזה למועד, כ"ל)
בתבלינים לא צריך צנעא
(כי ברור)

ת"ק
הציידים והדשושות
עושים בצנעא לצורך המועד

הם החמירו על עצמם
ר"ס
שתי הבנות ברי"ס
איבעיא להו

הבנה 1
ת"ק
צריך צנעא
ר"ס
ת"ק זו חומרא
ובאמת לא צריך צנעא

הבנה 2
ת"ק
צריך צנעא

ר"ס
הם החמירו שגם בצנעא אסור
וכך מוכח מברייתא
וכן בברייתא

מאמר מוסגר
באותה ברייתא מזכירים
לגבי הדשושות
חילקא, טירגיס, טיסי

אביי
הכוונה לכמה חלקים
מחלקים את הרעיון
2, 3, 4

חילקא זה כותא (כוסמת)
שלא קולפה או חולקה כלל
מיתבי

חילקא, טירגיס, טיסי
מקבלים טימאה
משמע שהרטיבו אותם
במים לפני החליקה
כלומר שגם חילקא מתחלק

הנודר מדגן
מותר בחילקא (ערימה)
כי זה לא דבר שמדגנים אותו (ערימה)

אם זה גרעין שחולק
מובן
(זה כבר לא נחשב דגן)
אבל אם זה כוסמת
למה מותר?
קשיא

גם לרב דמי מדובר בכונתא שקילפו אותה
וגם בשביל זה שמים קודם במים

אם זה גרעין שחולק
מובן
(זה כבר לא נחשב דגן)
אבל אם זה כוסמת
למה מותר?
קשיא